Prima instanță: Judecătoria Ungheni (judecător Constantin Chilian)

Dosarul nr.25r-142/25 (PIGD: 2-25099641-03-25r-24102025)

CURTEA DE APEL NORD

Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

22 aprilie 2026 municipiul Bălţi

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

Completul compus din:

Radu Holban, *președintele completului*

Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin, *judecători*,-

examinând fără convocarea părților, cererea de recurs declarată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025, emisă în cauza, la cererea de contestare înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat anularea încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc de a primi spre executare silită documentul executoriu - Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat,-

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele speței:

1.La 11 iulie 2025 Serviciul Fiscal de Stat, a înaintat în Judecătoria Ungheni cerere de contestare înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat:

1.A admite integral prezenta contestație;

2. A dispune anularea integrală a incheierii executorului judecătoresc Țăruș Aurica, nr.127s-1836/2025 din 27.06.2025 cu incasarea cheltuielilor de executare,

3. A obliga executorul iudecătoresc de a primi documentul executoriu Hotărârea nr. H/25/7/501 din 28.05.2025 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită;

2. În motivarea cererii, Serviciul Fiscal a invocat în esență că, la 07.07.2025 a recepționat încheierea executorului judecătoresc Aurica Țăruș din 27 iunie 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare silită în privința debitorului Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI” (denumirea prescurtată Î.I. ”NANU SERGHEI”), privind încasarea restanței față de bugetul public național în baza Hotărârii nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, în sumă totală de 1.359,40 lei.

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Aurica Țăruș invocă faptul, precum că, documentul executoriu - Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025 nu este de competența sa.

Serviciul Fiscal de Stat își exprimă dezacordul față de încheierea executorului judecătoresc Țăruș Aurica din 27 iunie 2025 privind refuzul de intentare a procedurii de executare, ca fiind neîntemeiată și pasibilă anulării, din următoarele considerente.

Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Aurica Țăruș documentul executoriu – Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) Cod fiscal, prin care s-a hotărât:

- a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Î.I. ”NANU SERGHEI” (c/f *****), privind încasarea restanței față bugetul public național în sumă totală de 1.359,40 lei.

- asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Cod fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe, mun. Chișinău;

- încasarea silită a creanțelor menționate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;

- prezenta hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Serviciul Fiscal de Stat consideră, că executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, or la caz, se observă că, prin hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, expres, se menționa că, „încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

Concomitent, menționează asupra faptului că, conform pct. 1 vizat în Hotărârea menționată *supra*, urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Î.I. "NANU SERGHEI" or, art. 10 alin. (1) Codul de executare expres menționează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol pretențiile", conchide că, noțiunea „executarea silită" prezumă încasarea silită din contul contribuabilului Î.I. "NANU SERGHEI" în beneficul creditorului, astfel documentele executorii menționate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

În asemenea situație, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și sarcinii de bază a procedurii de executare, or potrivit art. 1 Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Potrivit art. 132 Codul fiscal, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrației fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor

pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal.

În continuare, potrivit art.133 alin. (2) pct. 7) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită și măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale și a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

Potrivit art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale, sunt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor.

Totodată, conform art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară și suficientă pentru stingerea obligației fiscale, pentru achitarea impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până sau la data comercializării, și pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Mai mult decât atât, potrivit art. 197 alin. (7) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice ca nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător.

Potrivit art. 195 alin. (1) Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de Serviciului Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Totodată, potrivit art. 14 alin. (1), (2) din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea individuală este întreprinderea care aparține cetățeanului, cu drept de proprietate privată, sau membrilor familiei acestuia, cu drept de proprietate comună. Patrimoniul întreprinderii individuale se formează pe baza bunurilor cetățeanului (familiei) și altor surse care nu sunt interzise de legislație. Întreprinderea individuală nu este persoană juridică și se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică întreprinzător individual. Patrimoniul întreprinderii individuale este inseparabil de bunurile personale ale antreprenorului.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în

scopul executării documentului executoriu Hotărârea nr. H/25/7/501 din 28.05.2025 sunt mai vaste și mai eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materia de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

În sprijinul temeiurilor legal enunțate supra, Serviciul Fiscal de Stat menționează că relevante speței sunt și prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal, conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanelor fizice se efectuează de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Reieșind din considerentele menționate supra, conchide că, remiterea în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) Cod de executare și art. 196 alin. (5) Cod fiscal, spre executare silită a Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

Notează că formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului (în format electronic) este aprobat prin Ordinul SFS nr. 143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale), fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 196 (9136) din 04.04.2024 și conform căruia, la fel, în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menționate datele ce urmează să conțină documentul executoriu în format electronic.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare și cu alte acte normative.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod de executare, prin executarea silită se are în vedere un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

În cumulul celor menționate, notează că, conform art. 22 alin. (2) din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligaliile lor.

Potrivit art. 74 din Codul de executare, executarea silită se efectuează prin: a) urmărirea mijloacelor bănești; b) urmărirea mijloacelor bdnești (inclusiv in valută strdină) de pe conturile bancare ale debitorului; c) urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri și prin vinzarea sau administrarea lor silită; d) urmîrirea salariului, pensiei, bursei și altor venituri ale debitorului; e) urmărirea mijoacelor bănesti (inclusiv in valută străină) și bunurilor debitorului care se află la terți; f) ridicarea de la debitor și predarea către creditor a obiectelor indicate in documentul executoriu; g) alte măsuri prevăzute de lege.

Astfei, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului.

În partea ce tine de documentele executorii emise de Serviciul Fiscal de Stat, menlionează că prin executare silită se subânțelege orice acțiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare și soldarea cu succes a procedurii de executare.

Mai mult decât atat, prin Hotărârea nr. H/25/7/501 din 28.05.2025 se dispune că ,,Încasarea silită a restanțelor menlionate in prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

Totodată, alin. (2) gi (3) art. 10 din Codul de executare expres prevede că, executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiliile legii și se efectuază prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum și a cheltuielilor de executare. Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este documenl executoriu.

Totodată, observă că în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) din Codul de executare, sunt documente executoii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea incasării sumelor.

Mai mult decât atât, potrivit art. 196 alin. (5) Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c), d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

Referitor la competența executorului judecătoresc, menționează că, art. 30 alin. (1) din Codul de executare prevede că, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul, iar potrivit art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competenţa sa.

La caz, notează că, documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, cu respectarea tuturor normelor legale, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către acesta este unul neîntemeiat şi contravine principiilor de drept.

Atrage atenţia instanţei că sub noţiunea de „competenţă” prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînţelege exclusiv competenţa teritorială, or, în rezultatul examinării excepţiei de neconstituţionalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituţională a statuat, că „lipsa competenţei” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenţei teritoriale, nu şi a competenţei materiale.

Menţionează că, documentul executoriu înaintat a fost remis pre executare executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, executorul

judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competenţa sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, decât în condiţiile stabilite de lege.

Reieşind din dispoziţiile legale enunţate supra, Serviciul Fiscal de Stat atestă faptul că, executorul judecătoresc eronat a refuzat în intentarea procedurii de executare a documentului executoriu H/25/7/501 din 28.05.2025 cu dispunerea încasării cheltuielilor de executare, or acesta corespunde cerinţelor legale şi urma a fi primit în executare silită.

Prin urmare, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter și putere executorie, or, art. 2 alin. (4) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

La fel, sunt relevante situației și dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă, în situația în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui și intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislația prevede și permite mai multe modalități de executare silită a acestuia, de către mai mulți subiecți. Din contra, în asemenea situații Legea permite și chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulți subiecți, potrivit și în limitele competențelor atribuite de Lege. Acordarea și atribuirea competențelor mai multor subiecți în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă și concomitentă de către acești subiecți a respectivului document.

Astfel, argumentul instanței de fond precum că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșata direct la organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc, este eronată în condițiile în care legea nu interzice ca procedura de executare si fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile competente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare, menlionează că aceasta este nejustificată din considerentele ce succed.

Potrivit art. 36 alin. (3), (8) din Codul de executare, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop.

Pentru actele sau actiunile dispuse și efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor, cu excepția cazurilor în care creanțele se încasează in beneficiul statului, conform prevederilor art. 37 alin. (7). În cazul în care care sumele se încasează în beneficiul statului, acesta este scutit de avansarea cheltuielilor de executare.

Totodată, potrivit art. 61 alin. (4) din Codul de executare, tn cazul reluzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

În concluzie, SFS reiterează că, statul este scutit de obligația avansării cheltuielilor de executare conform documentelor privind încasarea sumelor in beneficiul statului (art. 36 alin. (3) și (8), art. 37, alin. (7), lit. e) din Codul de executare), iar potrivit aft. 61 alin. (4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită

În drept, cererea de contestare a fost întemeiată pe prevederile art.10 alin. (1), art. 11 lit. p), art. 22 alin. (2), art. 30 alin. (1), art. 43 alin. (2), art. 60, art. 61 alin.(1)-(4), art. 161-163 din Codul de executare; art. 132, 133, 196, 197, 200 din Codul Fiscal, art. 206, 269 Cod de procedură civilă.

II. Soluția instanței de fond:

3. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată contestarea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat anularea încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare și obligarea executorului judecătoresc de a primi spre executare silită documentul executoriu - Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat (fila dosarului 28-30).

III. Solicitarea recurentului:

4. La 15 octombrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025, solicitând:

1.Admiterea integrală a recursului;

2. Casarea Încheierii Judecătoriei Ungheni nr.25-329/2025 din 26.09.2025;

3. Anularea Încheierii executorului judecătoresc Țăruș Aurica nr.127s-1836/2025 27.06.2025, privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare;

4. Anularea încasării cheltuielilor de executare din contul Serviciului Fiscal de Stat;

5. Obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită;

5. În motivarea cererii de recurs Serviciul Fiscal de Stat a reiterat motivele de fapt şi de drept din cererea-contestație depusă în prima instanță, invocând suplimentar următoarele.

Recurentul consideră că, instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate în dosar și astfel nu a făcut o coroborare dintre circumstanțele de fapt și de drept, ceea ce a generat emiterea unei soluții nefondate. Totodată, instanța de judecată a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul și interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare, dar se aplică simultan, completându-se reciproc și urmând a fi aplicate în corelație. Suplimentar a menționat că, instanța de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare și Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art. 197 alin. (1) din Codul fiscal.

Serviciul Fiscal de Stat reiterează că, executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuțiile în materie de executare cu care a fost investit în condițiile legii, iar instanța de fond eronat a calificat actul de refuz de intentare a procedurii de

executare drept unul conform legii. În acest sens, consideră că posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenta de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

În contextul celor enunțate, argumentul instanței de fond, care a stat la baza respingerii contestației Serviciului Fiscal de Stat, și care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct de organul fiscal fără intervenția executorului judecătoresc este eronată, or, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc.

Totodată, instanța de fond nu s-a expus asupra legalității încasării cheltuielilor de executare dispuse prin încheierea executorului judecătoresc nr. 127s-1836/2025 din 27.06.2025, or, aceastea sunt nejustificate din considerentele ce succed.

Potrivit art. 36 alin. (3), (8) din Codul de executare, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acţiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi spezele procedurii de executare necesare în acest scop.

Pentru actele sau acţiunile dispuse şi efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor, cu excepţia cazurilor în care creanţele se încasează în beneficiul statului, conform prevederilor art. 37 alin. (7). În cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, acesta este scutit de avansarea cheltuielilor de executare.

Totodată, potrivit art. 61 alin. (4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

În concluzie, Serviciul Fiscal de Stat reiterează că, statul este scutit de obligația avansării cheltuielilor de executare conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului (art. 36 alin. (3) și (8), art. 37, alin. (7), lit. e) din Codul de executare), iar potrivit art. 61 alin. (4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

Însă instanța de fond s-a pronunțat exclusiv asupra refuzului de a intenta procedura de executare nr. 127s-1836/2025 din 27.06.2025, omițând să se expună asupra încasării cheltuielilor de executare, or, Serviciul Fiscal de Stat prin cererea sa a solicitat anularea integrală a încheierii, fapt ce contravine prevederilor art. 240 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

IV. Termenul de declarare a recursului:

6. Potrivit prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

7. Potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată a fost emisă la 26 septembrie 2025 (fila dosarului 28-29), iar copia de pe aceasta fost expediată prin intermediul poștei terestre Serviciului Fiscal de Stat la 30 septembrie 2025 (fila dosarului 31).

8. Serviciul Fiscal de Stat a contestat cu recurs încheierea sus-menționată la 15 octombrie 2025 (fila dosarului 32-39). Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat cu respectarea termenului legal prevăzut la art. 425 Cod de procedură civilă.

V. Comunicarea actelor de procedură:

9. După primirea în procedură a cererii de recurs, în termenul acordat de instanță intimatul Î.I. ”NANU SERGHEI” și intervenientul accesoriu - executorul judecătoresc Aurica Țăruș, nu au depus referință la recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025.

VI. Aprecierea instanței de recurs:

10. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și legislația incidentă speței, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră recursul pasibil de admitere, cu casarea parțială a încheierii instanței de fond în partea în care s-a respins contestația privind anularea încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, în latura în care

s-a dispus încasarea de la creditor a cheltuielilor de executare, din următoarele considerente.

11. Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

12. În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.*

13. Din materialele cauzei rezultă că, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea nr. H/25/7/501 din 28 mai 2025, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care a hotărât de a executa silit obligația fiscală a debitorului Î.I. ”NANU SERGHEI”, c/f *****, privind încasarea restanței faţă de bugetul public naţional în sumă totală de 1.359,40 lei (fila dosarului 13).

14. Serviciul Fiscal de Stat a expediat această hotărâre spre executare silită executorului judecătoresc Aurica Țăruș, cu sediul în mun. Ungheni, strada Mihai Eminescu, 12.

15. Prin încheierea executorului judecătoresc Aurica Țăruș din 27 iunie 2025, în temeiul art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare (fila dosarului 14), s-a dispus:

*”1.A refuza primirea spre executare a documentului executoriu nr. H/25/7/501 din 28.05.2025, emis de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea sumei de: 1359,40 MDL obligație fiscală de la NANU SERGHEI Î.I. (IDN: *****) în contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037).*

2. A informa creditorul MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), că după înlăturarea neajunsurilor menționate, documentul executoriu poate fi prezentat repetat spre executare în termenul stabilit de legislația în vigoare.

3. A încasa din contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), în contul biroului executorului judecătoresc cheltuielile de executare în sumă de 100 lei, conform borderoului atașat. Copia prezentei încheieri împreună cu documentul executoriu, însoțită de borderoul de calcul al cheltuielilor de executare se expediază creditorului."

16. Potrivit art. 61 alin. (3) Cod de executare, *încheierea privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare poate fi contestată de creditor sau agentul constatator în instanța de judecată în a cărei circumscripție teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul.*

17. La 7 iulie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea susmenționată, iar la 11 iulie 2025 a înaintat în Judecătoria Ungheni cerere de contestare împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală "NANU SERGHEI", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat:

1.A admite integral prezenta contestație;

2. A dispune anularea integrală a incheierii executorului judecătoresc Țăruș Aurica, nr.127s-1836/2025 din 27.06.2025 cu incasarea cheltuielilor de executare,

3. A obliga executorul iudecătoresc de a primi documentul executoriu Hotărârea nr. H/25/7/501 din 28.05.2025 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită;

18. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025 s-a dispus respingerea integrală a cererii de contestare depuse de Serviciul Fiscal de Stat, ca fiind nefondată (fila dosarului 28-30).

19. În argumentarea soluției de respingere a contestației creditorului, instanța de fond a concluzionat în esență că, hotărârea emisă de Direcția generală recuperare creanțe pentru executarea silită a obligației fiscale a debitorului Î.I. "NANU SERGHEI" urmează a fi executată de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile Codului fiscal și nu este de competența executorului judecătoresc.

20. La 15 octombrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 6 septembrie 2025, prin care solicită:

1.Admiterea integrală a recursului;

2. Casarea Încheierii Judecătoriei Ungheni nr.25-329/2025 din 26.09.2025;

3. Anularea Încheierii executorului judecătoresc Țăruș Aurica nr.127s-1836/2025 27.06.2025, privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare;

4. Anularea încasării cheltuielilor de executare din contul Serviciului Fiscal de Stat;

5. Obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită;

21. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanței de prim nivel, în raport cu criticile formulate în cererea de recurs şi materialul cauzei, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord conchide că, încheierea instanței de fond este una întemeiată și legală în partea în care s-a respins contestația și s-a menținut încheierea executorului judecătoresc privind refuzul în primirea documentului executoriu, însă încheierea instanței de fond neîntemeiată în partea în care s-a respins solicitarea din contestație privind anularea încheierii executorului judecătoresc prin care s-a dispus încasarea de la creditor a cheltuielilor de executare în sumă de 100 MDL.

i) Cu referire la încheierea instanței de fond în partea în care s-a respins contestația și s-a menținut încheierea executorului judecătoresc privind refuzul în primirea documentului executoriu

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 11 lit. p) din Codul de executare:

„*Sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: p) actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor*”.

22. Art. 132/4 pct. 8 din Codul fiscal: „*Serviciul Fiscal de Stat îndeplineşte următoarele funcţii: 8) executarea silită a restanţelor şi altor plăţi neachitate în termen la bugetul public naţional*”.

23. Art. 133 alin. (2) pct. 7) din Codul fiscal:

„(2) În realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuţii în domeniul administrării fiscale: 7) aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii."

24. Art. 194 din Codul fiscal: „(*1) Executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c). (2) Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. (3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.”*

25. Art. 195 alin. (1) din Codul fiscal*: „(1) Executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.*"

26. Art. 196 alin. (5) din Codul fiscal: „(*5) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale.*"

27. Art. 197 alin. (2/1) din Codul fiscal: „*În cazul în care în ziua sau anterior recepţionării ordinului incaso privind încasarea mijloacelor băneşti de pe conturile bancare şi/sau de plăţi ale contribuabilului au fost înaintate alte*

documente executorii şi/sau în aceeaşi zi au fost înaintate alte ordine incaso pentru acelaşi cont/conturi bancare şi/sau de plăţi, emise de organele legal abilitate, şi mijloacele băneşti disponibile în aceste conturi nu sînt suficiente pentru executarea integrală a ordinelor incaso şi a documentelor executorii indicate, acestea (ordinul incaso şi documentul executoriu) se remit de către bancă (sucursală), societatea de plată, societatea emitentă de monedă electronică şi/sau furnizorul de servicii poştale în aceeaşi zi primului executor judecătoresc emitent, pentru încasarea şi distribuirea mijloacelor băneşti în ordinea satisfacerii creanţelor şi conform procedurii stabilite de Codul de executare. În aceeaşi zi, banca (sucursala), societatea de plată, societatea emitentă de monedă electronică şi/sau furnizorul de servicii poştale informează în scris şi/sau prin alte metode legale Serviciul Fiscal de Stat despre existenţa altor ordine incaso şi/sau documente executorii şi despre remiterea acestora executorului judecătoresc corespunzător."

29. Art. 197 alin. (3/1) din Codul fiscal: „*Pentru situaţiile reglementate la alin. (2/1) al prezentului articol se vor aplica prin analogie dispoziţiile art. 92 din Codul de executare.*"

30. Art. 197 alin. (3/2) din Codul fiscal: „*În urma alăturării realizate conform procedurii stabilite la alin. (3/1) al prezentului articol şi după expirarea termenului de alăturare stabilit la art. 92 din Codul de executare, executorul judecătoresc va comunica, în termen de 3 zile, Serviciului Fiscal de Stat despretoate acţiunile şi actele care trebuie sau au fost realizate cu această ocazie, în special cele care vizează gradul de prioritate a creanţelor care concurează pentru mijloacele băneşti aflate pe conturile debitorului ce sînt implicate în procedura de executare respectivă şi va solicita avizul Serviciului Fiscal de Stat în acest sens.*"

31. Art. 177 din Codul fiscal: „*Stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.*"

32. Art. 207 alin. (1) din Codul fiscal: *„(1) Evidenţa acţiunilor de executare silită a obligaţiei fiscale o ţine Serviciul Fiscal de Stat în modul stabilit.*"

33. Art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017: *„(3) Normele juridice speciale sînt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecţi strict determinaţi. În caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma specială.*"

34. Art. 71 alin. (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017: „(*4) La interpretarea actului normativ se ţine cont de nota de fundamentare care a însoţit proiectul actului normativ respectiv şi de alte documente care permit identificarea voinţei autorităţii publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.*"

35. Art. 92 alin. (3) din Codul de executare: „(*3) În toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sînt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sînt suficiente, instituţia financiară va informa executorul judecătoresc despre existenţa unor alte sechestre şi despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 alin.(1) din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile prezentului cod. Dacă alăturarea la urmărire nu are loc, executorul judecătoresc emite un ordin incaso privind încasarea sumei indicate în documentul executoriu aflat în procedura sa, executarea lui fiind obligatorie pentru instituţia financiară, indiferent de existenţa unor alte grevări la contul debitorului.*"

APRECIEREA INSTANȚEI

36. În prezenta speță, problema de drept se referă la determinarea autorității competente pentru executarea silită a obligațiilor fiscale – dacă, potrivit art. 195 alin. (1) din Codul fiscal, această competență revine exclusiv Serviciului Fiscal de Stat sau dacă actul emis de acesta privind executarea silită poate constitui un document executoriu, în sensul art. 11 lit. p) din Codul de executare, care poate fi pus în executare și de către un executor judecătoresc.

37. Articolul 11 din Codul de executare prevede o listă de acte cărora le atribuie două caracteristici: (i) sunt documente executorii și (ii) se execută conform normelor stabilite de Codul de executare.

38. Faptul că Hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului sunt documente executorii rezultă și din prevederile art. 196 alin. (5) din Codul fiscal.

39. Din conținutul prevederilor art. 194, 195 și 207 din Codul fiscal urmează că hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligațiilor fiscale au valoare de document executoriu, în raport cu ale documente de executare, în cazul executării silite a creanțelor fiscale și, spre deosebire de alte hotărâri, aceste hotărâri ale Serviciului Fiscal au o procedură specială de reglementare prevăzută de Codul Fiscal.

40. Așadar, prin prisma legislației fiscale, executarea silită a obligației fiscale este acțiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenția executorului judecătoresc în acest sens.

41. Instanța de recurs relevă că, nicio prevedere din acest cadru legal nu indică asupra faptului că competența de executare a documentului executoriu menționat este a executoruului judecătoresc, art. 196 alin. (5) în coroborare cu prevederile art. 132/4 pct. 8) din Codul fiscal, reglementând direct competența Serviciului Fiscal de executare silită a hotărârilor respective.

42. În continuare, instanța va analiza situațiile în care Hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului se execută potrivit Codului Fiscal de către Serviciul Fiscal de Stat și situațiile în care executarea se face potrivit Codului de executare de către un executor judecătoresc.

43. Astfel, nu este posibil ca, în același timp, să fie considerat competent atât Serviciul Fiscal de Stat, în baza art. 195 alin. (1) din Codul fiscal, cât și executorul judecătoresc, în temeiul art. 11 lit. p) din Codul de executare, pentru a executa același document executoriu.

44. Totuși, din analiza prevederilor legale enunțate în punctul anterior, rezultă că asupra aceluiași raport social ar exista un conflict de norme cu privire la organul competent de executare silită a obligației fiscale.

45. Prin prisma art. 7 alin. (3) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, în cazul în care între două acte normative, cu aceeaşi forţă juridică, apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepţia situaţiilor cuprinse la art. 5 alin. (3) şi (4). 34. În virtutea art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, normele juridice speciale sunt aplicabile, în exclusivitate, anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecţi strict determinaţi. În caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma specială.

46. Aplicând regulile de interpretare a normelor legale expuse supra, Completul de judecată concluzionează că reglementările Codului fiscal cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale sunt speciale în raport cu stipulările Codului de executare și, prin urmare, primele sunt aplicabile la procedura de executare silită a obligației fiscale.

47. În această ordine de idei, dispoziția art. 11 lit. p) din Codul de executare, în care se menţionează că sunt documente executorii şi se execută, conform normelor stabilite de prezentul cod, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat, privind dispunerea încasării sumelor, urmează a fi aplicate, în cumul cu legislaţia fiscală.

48. Este esențial de subliniat că competența în materie de executare silită reprezintă un concept unitar, care nu poate fi divizat sau fragmentat în funcție de preferințele ori opțiunile autorității emitente a actului executoriu.

49. O altfel de abordare ar conduce la incertitudine juridică și ar permite Serviciului Fiscal de Stat să exercite o discreție de natură alternativă, în sensul de a alege, în mod arbitrar, dacă executarea hotărârii privind obligația fiscală se va realiza prin acțiuni proprii, sau dacă se va apela la un executor judecătoresc, în condițiile Codului de executare. Acest lucru ar submina coerența regimului juridic al executării silite și ar crea premisele unui tratament diferențiat și inegal pentru contribuabili.

50. Prin urmare, determinarea autorității competente de a pune în executare hotărârile privind executarea silită a obligației fiscale trebuie să se realizeze într-un

mod care nu ar lăsa loc de existență simultană a două mecanisme paralele de executare.

51. Totodată, potrivit alin. (4) al art. 71 al Legii privind actele normative, la interpretarea actului normativ se ţine cont de Nota informativă care a însoţit proiectul actului normativ, respectiv, şi de alte documente care permit identificarea voinţei autorităţii publice, ce a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

52. Din Nota informativă, la proiectul Legii cu privire la modificarea şi completarea unor acte legislative, anexată la Hotărârea Guvernului nr. 517 din 27.04.2016, prin care se aprobă acest proiect de lege, se precizează că includerea actelor organului fiscal, în lista documentelor executorii la lit. p) a art. 11 din Codul de executare, este impusă de amendamentele intervenite la art. 197 din Codul fiscal şi la art. 92 din Codul de executare.

53. Prevederile art. 92 din Codul de executare se referă la situaţiile când există un concurs de urmărire a mijloacelor băneşti din conturi, indicând că, în acest caz, organul fiscal se va alătura urmăririi făcute de executorul judecătoresc.

54. Cu alte cuvinte, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor se vor executa, în baza normelor stabilite de Codul de executare, în condiţiile când, la o instituţie financiară, de pe conturile bancare ale contribuabilului, urmează a se încasa mijloace băneşti atât în temeiul unui ordin de incaso (pentru a stinge obligaţia fiscală), cât şi în temeiul unui document executoriu de competența unui executor judecătoresc, iar sumele disponibile, în aceste conturi, nu sunt suficiente pentru executarea integrală a ordinelor incaso şi a documentelor executorii indicate. Atunci, acestea (ordinul incaso şi documentul executoriu) se remit de către instituţia financiară primului executor judecătoresc emitent, în acord cu art. 11 lit. p) din Codul de executare, pentru încasarea şi distribuirea mijloacelor băneşti, în ordinea satisfacerii creanţelor şi conform procedurii stabilite de Codul de executare.

55. În concluzie, executarea silită a Hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale prin intermediul unui executor judecătoresc este posibilă doar în ipoteza în care, în privința aceluiași debitor este deja inițiată o procedură de executare silită de către un executor judecătoresc. În acest caz, Serviciul Fiscal de

Stat nu mai execută silit hotărârea sa de executare silită a obligației fiscale, ci se alătură procedurii de executare silită în curs.

56. În acest context, prevederile art. 11 lit. p) din Codul de executare, potrivit cărora actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor constituie documente executorii — capătă valență juridică și aplicabilitate practică doar în situația în care Serviciul Fiscal de Stat se alătură unei proceduri de executare silită deja inițiate de un executor judecătoresc.

57. Astfel, în prezenta cauză de examinare a contestației Serviciului Fiscal de Stat împotriva Încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare de a primi spre executare silită documentul executoriu - Hotărârea nr. H/25/7/201 din 28 mai 2025, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, în privința contribuabilului Î.I. ”NANU SERGHEI”, c/f *****, executarea silită a respectivei hotărâri prin intermediul unui executor judecătoresc este posibilă doar în ipoteza în care în privința aceluiași debitor este deja intentată o procedură de executare silită de către un executor judecătoresc, iar Serviciul Fiscal de Stat se alătură la procedura de executare intentată de executorul judecătoresc. Însă, potrivit materialelor cauzei, nu se atestă o astfel de situație cu referire la Î.I. ”NANU SERGHEI”, c/f *****.

58. Prin urmare, reieșind din analiza cadrului legal pertinent enunțată în pct. 34-57 *supra*, alegațiile invocate în recurs de către Serviciul Fiscal de Stat nu constituie temei de casare a încheierii contestate, în partea în care s-a respins contestația și s-a menținut încheierea executorului judecătoresc Aurica Țăruș privind refuzul în primirea spre exeutare silită a Hotărârii nr. H/25/7/501 din 28 mai 2025 în privința contribuabilului Î.I. ”NANU SERGHEI”, c/f *****.

ii) Cu referire la încheierea instanței de fond în partea în care s-a respins solicitarea din contestație privind anuarea încheierii execurorului judecătoresc în latura în care s-a dispus încasarea de la creditor a cheltuielilor de executare în sumă de 100 lei.

59. Potrivit art. 36 alin. (3), (8) din Codul de executare, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acţiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului

judecătoresc şi spezele procedurii de executare necesare în acest scop. *Totodată, în cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, acesta este scutit de avansarea cheltuielilor de executare.*

60. Potrivit art. 37 alin. (1) Cod de executare, (*1) Taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plăţile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acţiuni le va achita pentru toate acţiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părţilor în procedura de executare.*

61. Iar art. 37 alin. (7) Cod de executare prevede că, *De obligaţia avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sînt scutiţi creditorii conform documentelor privind: e) încasarea sumelor în beneficiul statului şi confiscările;*

62. Totodată, art. 61 alin. (4) din Codul de executare stipulează expres că, *în cazul refuzului de a intenta procedura de executare,* ***cheltuielile de executare nu se achită.***

63. Așadar, instanța de recurs reține că, statul (implicit Inspectoratul Fiscal de Stat din cadrul Ministerului Finanțelor) este scutit de obligația avansării cheltuielilor de executare conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului (art.36 alin. (8), art. 37, alin. (7), lit. e) din Codul de executare), iar potrivit art. 61 alin. (4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare în genere nu se achită.

64. Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord va admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și va casa partial încheierea instanței de fond în partea în care s-a respins cerința din cererea de contestația Serviciului Fiscal de Stat privind anularea încheierii executorului judecătoresc prin care s-a dispus încasarea de la creditorul Ministerul Finanțelor a cheltuielilor de executare în sumă de 100 lei, cu pronunțarea în această latură a unei noi soluții privind admiterea parțială a cererii de contestare și anularea pct. 3 din încheierea executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, prin are s-a dispus: ”*3. A încasa din contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), în contul biroului executorului*

judecătoresc cheltuielile de executare în sumă de 100 lei, conform borderoului atașat.”

65. Potrivit art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

66. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs,-

D E C I D E :

Admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Casează parțial încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2025 în partea în care s-a respins cererea de contestare înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat anularea încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, în partea în care s-a dispus: ”*3. A încasa din contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), în contul biroului executorului judecătoresc cheltuielile de executare în sumă de 100 lei, conform borderoului atașat.”,* soluționând prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se admite partial cererea de contestare înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului-pârât Întreprinderea Individuală ”NANU SERGHEI”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Aurica Țăruș, prin care s-a solicitat anularea încheierii executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, în partea în care s-a dispus: ”*3.A încasa din contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), în contul biroului executorului judecătoresc cheltuielile de executare în sumă de 100 lei, conform borderoului atașat.”.*

Se anulează parțial încheierea executorului judecătoresc Aurica Țăruș nr. 127s-1836/2025 din 27 iunie 2025, în partea în care s-a dispus: ”*3. A încasa din contul creditorului MNISTERUL FINANȚELOR (IDN: 1006601000037), în contul*

biroului executorului judecătoresc cheltuielile de executare în sumă de 100 lei, conform borderoului atașat.”.

În rest, încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 septembrie 2026, se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin